

użyteczności publicznej, przepisy takie powinny być wydane osobno dla każdego osiedla. O ile zaś idzie o inne osiedla, przepisy miejscowe mogą być wydane wspólnie dla kilku albo szeregu osiedli, a więc:

wspólnie dla wszystkich niewydzielonych z powiatów miast, znajdujących się w obrębie jednego powiatu, albo nawet jednego województwa, dla pewnych niewydzielonych z powiatów miast, znajdujących się w obrębie powiatu lub województwa, dla wszystkich osiedli wiejskich, znajdujących się w obrębie powiatu, lub województwa, wreszcie dla pewnych osiedli wiejskich, znajdujących się w obrębie powiatu, względnie województwa.

Nie wyklucza to naturalnie możliwości wydania osobnych przepisów miejscowych dla pewnego miasta, niewydzielonego z powiatu, a nawet dla osiedla wiejskiego, gdy zachodzi tego potrzeba, przepisów regulujących pewne sprawy im tylko właściwe.

Należy mieć na uwadze, że w drodze przepisów miejscowych mogą być regulowane tylko kwestje, wyszczególnione w art. 408—414, w sposób w tych artykułach podany, przepisy takie nie mogą być sprzeczne z postanowieniami rozporządzenia o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli, ani też z rozporządzeniami, które na jego podstawie zostaną wydane, wreszcie nie mogą regulować tych kwestyj, których uregulowanie ma nastąpić w drodze rozporządzeń władz administracyjnych.

Inicjatywa wydania przepisów miejscowych należy do organów samorządowych, wspomnianych w art. 415 rozporządzenia, względnie do komisji uzdrowiskowych, o ile idzie o uzdrowiska, uznane za posiadające charakter użyteczności publicznej. W wypadkach jednak, gdyby organa te, pomimo zachodzącej potrzeby nie przystąpiły do opracowania przepisów miejscowych, państwowa władza nadzorcza opierając się na art. 416 rozporządzenia, zawezwie odnośne władze do opracowania takich przepisów, wyznaczając na ich opracowanie stosowny termin i w razie gdyby odnośny projekt przepisów nie został opracowany w tym terminie, wystąpi z wnioskiem o wydanie przepisów miejscowych na podstawie art. 416 przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Powyższe wskazówki podaje się przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i burmistrzom miast — do wiadomości i właściwego zarządzenia.

Za Wojewodę: *Telatycki.*

10.

OKÓLNİK Nr 99

Wojewody Kieleckiego z dnia 28 września 1928 r.
L. Ad. 10083 w sprawie zawierania przez poborowych związku małżeńskiego.

Wszystkim PP. Starostom Powiatowym
województwa kieleckiego.

Niżej zamieszczony okólnik Nr 165 Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 13 września 1928 r. Nr Wojsk. 447-4-28 podaje do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: *Kurnikowski.*

Zdarzają się wypadki, że władze administracji ogólnej, stosując dotychczas art. 83 ust. o powsz. obow. sł. wojsk. z dnia 22 maja 1924 r., przesyłają władzom wojskowym podania obowiązanych do służby wojskowej o zezwolenie na zawarcie małżeństwa

Wobec tego Min. Spr. Wewn. wyjaśnia, że po skreśleniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 stycznia 1928 r. w sprawie zmian i uzupełnień niektórych postanowień ustawy z dnia 23-go maja 1924 r. o powsz. obow. sł. wojsk. (Dz. Ust. R. P. Nr 4 28, poz. 26) art. 83 ustawy z dnia 23-go maja 1924 r., osoby podlegające powszechnemu obowiązkowi z wyjątkiem pełniących faktycznie czynną służbę wojskową mogą zawierać związki małżeńskie bez zezwolenia władz. Do kategorii tej należą również poborowi zakwalifikowani, jako zdolni do czynnej służby wojskowej do czasu ich wcielenia do szeregów.

Powyższe zechce Pan Wojewoda (P. Komisarz Rządu) wyjaśnić podległym władzom administracyjnym, przypominając, że art. 32 dawnej ustawy (art. 92 znowelizowanej — Dz. Ust. R. P. Nr 46/28, poz. 458) pozostał w mocy, t. zn., że zawarcie małżeństwa przed wstąpieniem do służby wojskowej lub w czasie jej trwania nie daje prawa do odroczenia powszechnego obowiązku wojskowego, ani jego skrócenia, ani też prawa do żadnych świadczeń ze Skarbu Państwa na rzecz rodziny z tytułu i w czasie trwania służby wojskowej. Za Naczelnika Samodz. Wyd. Wojsk. *Lubodziecki*, Radca Min.

11.

OKÓLNİK Nr 100

Wojewody Kieleckiego z dnia 3 października 1928 r.
L. Pr. 5725 w sprawie piastowania przez Starostów godności przewodniczących Rad Szkolnych powiatowych.

Wszystkim PP. Starostom Powiatowym
województwa kieleckiego.

Niżej podany okólnik Nr 170 Ministerstwa Spr.